DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

WARSZAWA, 23 lutego 1950 **Nr 4** Poz. 27-34

TREŚĆ:

27

OKÓLNIK
z dnia 18 stycznia 1950 r.
w sprawie opłaty skarbowej od wniosków cechów rzemieślniczych o ujawnienie wysokości obrotów swych członków. Nr D. XI. 21575/4/49.

Niektóre urzędy skarbowe żądają uiszczenia opłaty skarbowej od indywidualnych wniosków zarządów cechów rzemieślniczych o uzyskanie informacji o wysokości obrotów zadeklarowanych przez poszczególnych rzemieślników — swych członków.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że cechy rzemieślnicze (art. 160—162 nast. rozporządzenia Prezydenta R. P. z 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468 wraz z późniejszymi zmianami Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 34, poz. 321, z 1932 r. Nr 29, poz. 293, z 1933 r. Nr 25, poz. 209, z 1934 r. Nr 40, poz. 350, Nr 110, poz. 976, z 1936 r. Nr 3, poz. 16, z 1938 r. Nr 66, poz. 463 i z 1948 r. Nr 18, poz. 130) wprawdzie nie będąc związkami samorządowymi nie korzystają z podmiotowego zwolnienia od opłat skarbowych na zasadzie Przepisu dodatkowego Nr 14 lit. a) Cz. II Tabeli opłat skarbowych stanowiącej załącznik do dekretu z 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 419) — mają jednak, jako osoby prawne, których działalność odpowiada celom użyteczności ogólnej prawo do zwolnienia od opłaty skarbowej z mocy Przepisu dodatkowego Nr 14 lit. b) powołanej powyżej tabeli opłat skarbowych w zakresie i na warunkach określonych w powyższym przepisie dodatkowym i w § 43 rozporządzenia Ministra Skarbu z 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania powołanego dekretu o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 469).

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

28

OKÓLNIK
z dnia 24 stycznia 1950 r.
o częściowej zmianie okólnika z dnia 25 kwietnia 1949 r. w sprawie pozwoleń przywozu i wywozu w obrocie towarowym z zagranicą. Nr D. XII. 321/1/50.

W okólniku z 25 kwienia 1949 r. w sprawie pozwoleń przywozu i wywozu w obrocie towarowym z zagranicą (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 15, poz. 98) część II, III i IV oraz pkt 1a części VII.—A otrzymują obecnie brzmienie następujące:

II.

Zaświadczenia celne.

1. Centrale handlu zagranicznego, wymienione w załączonym nowym wykazie, uprawnione są do wystawiania zaświadczeń celnych przywozowych i wywozowych na podstawie ramowych pozwoleń, wydanych im przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego. Wzory zaświadczeń celnych załącza się.

Zaświadczenia celne mogą wystawiać w imieniu uprawnionych central handlu zagranicznego również upoważnione przez te centralne instytucje jak np. f. C. Hartwig, Ajencja Celna P.K.P. lub inne. O udzielonym upoważnieniu będzie urząd celny powiadomiony przez centrale handlu zagranicznego.

2. Zaświadczenia celne przywozowe i wywozowe są ważne na okres trzech miesięcy od daty wystawienia i służą wyłącznie do jednorazowej odprawy celnej mimo, że obecnie przygotowane formularze zaświadczeń posiadają nadruk „służy do pięciokrotnej odprawy celnej".

3. Ulga przewidziana w § 27 ust. 1a przepisów wykonawczych do prawa celnego co do nadwyżki wagi może być stosowana przy zaświadczeniach celnych wyłącznie tylko w przypadkach, kiedy nadwyżka taka spowodowana będzie wpływami atmosferycznymi.

4. Centrale handlu zagranicznego uprawnione do wystawiania zaświadczeń celnych lub w zastępstwie tych central upoważnione instytucje będą przedkładać urzędom celnym oryginał zaświadczenia wraz z czterema kopiami (Nr Nr I, II, III i IV). W okresie do jednego miesiąca od chwili wydania niniejszego okólnika należy dokonywać odprawy celne nawet w przypadku braku IV-ej kopii zaświadczenia celnego.

5. Urzędy celne dokonują odprawy celne na podstawie zaświadczeń celnych wystawionych przez uprawnione centrale handlu zagranicznego lub instytucje upoważnione przez te centrale.

Zaświadczenia celne winny być w zasadzie przedkładane w urzędach celnych przy zgłoszeniu towaru do odprawy celnej.

6. Zaświadczenia celne winny bezwzględnie zawierać następujące dane:

a) numer i datę pozwolenia przywozu lub wywozu, na podstawie którego nastąpiło wystawienie zaświadczenia,

b) nazwę towaru,

c) ilość towaru w jednostkach niewagowych, jeśli podstawową jednostką miary dla określenia ilość danego towaru nie jest jego waga,

d) wagę netto i brutto towaru, a jeśli przed nadejściem do urzędu towaru jego waga nie może być dokładnie określona, dopuszczalne jest określenie wagi podczas odprawy celnej przez zgłaszającego towar do odprawy,

e) kraj przywozu lub wywozu,

f) wartość towaru w walucie obcej.

Towar odprawiany na podstawie zaświadczenia celnego winien odpowiadać pozycji taryfy celnej o ile pozycja jest w zaświadczeniu podana.

Wypełnianie w zaświadczeniu celnym rubryki „przez Urząd Celny w . . . ." nie ma istotnego znaczenia Urzędy celne mogą stosować zaświadczenie bez względu na jaki urząd celny zaświadczenie zostało wystawione. Również nie ma znaczenia dla ważności zaświadczenia celnego wypełnianie rubryki Nr . . . kolejny zaświadczenia dla danego pozwolenia"

7. Zaświadczenia celne wydane na pokrycie zastępczych zaświadczeń celnych, o których jest mowa w części III-ej ni-

niejszego okólnika będą posiadały na przekątnej stempel „w zamian za zastępcze" i będą składane w urzędach celnych wyłącznie w jednym egzemplarzu (oryginał). Kopie tych zaświadczeń celnych będą przesyłane przez centrale handlu zagranicznego bezpośrednio do Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

Zaświadczenia celne ze stemplem „w zamian za zastępcze" będą przedkładane urzędom celnym w zasadzie w terminie 15-dniowym od dnia następnego po dniu dokonania odprawy celnej na podstawie zastępczego zaświadczenia celnego. Przedkładane jednak zaświadczenia powinny być przyjmowane przez urzędy celne bez względu na termin ich przedłożenia.

Zaświadczenia celne ze stemplem „w zamian za zastępcze" winny obowiązkowo zawierać:

a) adnotację w warunkach specjalnych „służy na pokrycie zastępczego zaświadczenia celnego z dnia . . . . do zgłoszenia Nr . . .",

b) dane zawarte w zastępczym zaświadczeniu celnym,

c) wartość towaru w walucie obcej.

8. Zaświadczenia celne nie wypełnione prawidłowo nie powinny być honorowane. Wszelkie poprawki uczynione w zaświadczeniu celnym muszą być omówione i potwierdzone przez wystawcę zaświadczenia celnego. Poprawki dotyczące wagi towaru mogą być również uskuteczniane przez zgłaszającego towar do odprawy celnej.

9. Zaświadczenia celne wystawiane przez centrale i instytucje handlu zagranicznego nie figurujące w załączonym wykazie mogą być honorowane tylko wówczas gdy będą one zaopatrzone w pieczęć Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

III.

Zastępcze zaświadczenia celne.

1. Dopuszczalne jest dokonywanie odpraw celnych na podstawie zobowiązań central handlu zarganicznego uprawnionych do wystawiania zaświadczeń celnych, że zaświadczenie celne zostanie złożone w terminie 15 dniowym.

Zobowiązania mogą wystawiać w imieniu uprawnionych central handlu zagranicznego również ich upoważnieni przedstawiciele. Jako przedstawiciele mogą występować zarówno osoby fizyczne jak i prawne jak np. f. C. Hartwig, Ajencja Celna P. K. P. lub inna instytucja.

Zobowiązania te otrzymują nazwę „zastępcze zaświadczenia celne" i winny być składane według załączonego wzoru w pięciu egzemplarzach (oryginał i cztery kopie).

W okresie do jednego miesiąca od chwili wydania niniejszego okólnika jest dopuszczalne dokonywanie odpraw celnych na podstawie zastępczych zaświadczeń celnych, złożonych w trzech egzemplarzach (oryginał i dwie kopie).

2. W zastępczym zaświadczeniu celnym powinna być wymieniona: nazwa i ilość towaru oraz kraj przywozu lub wywozu. Inne dane jak „wartość" i „dla kogo" mogą być podane o ile są znane w chwili składania zastępczego zaświadczenia celnego.

3. Zastępcze zaświadczenia celne będą w zasadzie składane przez centrale handlu zagranicznego uprawnione do wystawiania zaświadczeń celnych lub ich upoważnionych przedstawicieli w przypadkach dopuszczonych przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego. Urzędy celne są zwolnione od obowiązku kontrolowania czy centrale handlu zagranicznego stosują zobowiązania w dopuszczonych przypadkach, oraz są zwolnione od monitowania central w przypadku niedotrzymania terminu dostarczenia zaświadczenia celnego na pokrycie zobowiązania. Kontrolę nad dotrzymaniem obu warunków przez centralę handlu zagranicznego będzie sprawowało Ministerstwo Handlu Zagraniczego.

4. Przyjmowanie zobowiązań dostarczenia zaświadczeń celnych jak również pozwoleń przywozu i wywozu od innych przedsiębiorstw państwowych i uspołecznionych aniżeli od central handlu zagranicznego, uprawnionych w myśl niniejszego okólnika do wystawiania zaświadczeń celnych, jest niedopuszczalne. W odniesieniu bowiem do instytucji nie będących pod nadzorem Ministerstwa Handlu Zagranicznego, Ministerstwo to, po wydaniu towaru do wolnego obrotu lub dokonaniu wywozu bez przedłożenia formalnych dokumentów, nie ma możności przeprowadzenia kontroli nad wykonaniem dostaw, rozliczeń itp.

IV.

Postępowanie z pozwoleniami przywozu i wywozu, z zaświadczeniami celnymi oraz z zastępczymi zaświadczeniami celnymi.

1. Przy postępowaniu z pozwoleniami i zaświadczeniami celnymi urzędy celne powinny kierować się postanowieniami § 37 instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych z wyłączeniem postanowień odmiennie uregulowanych w niniejszym okólniku.

W myśl powołanego § 37 instrukcji manipulacyjnej na kopiach pozwoleń przywozu i wywozu oraz zaświadczeń celnych urząd celny powinien przede wszystkim odnotować datę odprawy, numer zgłoszenia celnego, wagę brutto, wagę wymiarową lub ilość sztuk.

W przypadku gdy data odprawy celnej nie pokrywa się z datą zastosowania pozwolenia przywozu i wywozu lub zaświadczenia celnego należy również wyraźnie zaznaczać datę zastosowania pozwolenia lub zaświadczenia celnego.

2. Kopie pozwoleń przywozu i wywozu po wykorzystaniu lub po upływie terminu ważności powinny być zwracane Ministerstwu Handlu Zagranicznego Wydział Reglamentacji w okresach tygodniowych.

Dwie kopie zaświadczeń celnych (Nr Nr I i II) po wykorzystaniu należy bezwzględnie przesyłać najpóźniej następnego dnia po dokonaniu odprawy celnej do Ministerstwa Handlu Zagranicznego, Departament Finansowy i Rozliczeń. Kopie zaświadczeń (Nr Nr III i IV) należy zwracać w tymże samym czasie zgłaszającemu towar do odprawy.

Zaświadczenia celne niewykorzystane (oryginał i cztery kopie) należy zwracać centrali handlu zagranicznego lub wystawcy tych zaświadczeń.

3. Oryginał zastępczego zaświadczenia celnego dołącza urząd celny do dokumentów odprawy celnej; dwie kopie zastępczego zaświadczenia celnego należy przesyłać bezwzględnie najpóźniej następnego dnia po dokonaniu odprawy celnej do Ministerstwa Handlu Zagranicznego, Departament Finansowy i Rozliczeń, po odnotowaniu na odwrocie daty przyjęcia zastępczego zaświadczenia, daty odprawy towaru, numeru zgłoszenia celnego oraz odciśnięciu pieczęci urzędowej. Trzecią i czwartą kopię po uskutecznieniu odpowiednich adnotacji urząd celny zwraca zgłaszającemu towar do odprawy celnej.

4. Kopie pozwoleń przywozu i wywozu, kopie zaświadczeń celnych oraz kopie zastępczych zaświadczeń celnych należy przesyłać po dokonaniu odprawy celnej i zastosowaniu pozwoleń, zaświadczeń celnych lub zastępczych zaświadczeń celnych bez wyczekiwania w przywozie na podjęcie towaru do wolnego obrotu, a w wywozie — na potwierdzenie występu towaru zagranicę.

5. Dokonywanie właściwych adnotacji na kopiach pozwoleń przywozu i wywozu, kopiach zaświadczeń celnych, kopiach zastępczych zaświadczeń celnych oraz przesyłanie tych kopii do Ministerstwa Handlu Zagranicznego w terminie ustalonym powinno być bezwzględnie przestrzegane z uwagi na prowadzone terminowe zestawienia obrotu towarowego z zagranicą.

Dopilnowanie wykonywania czynności wyżej określonych porucza się pieczy kierowników urzędów celnych.

Kontrola nad terminowym wysyłaniem kopii: pozwoleń przywozu i wywozu, zaświadczeń celnych i zastępczych zaświadczeń celnych będzie sprawowana przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego według daty stempla pocztowego odciśniętego na kopercie, w której te dokumenty są przesyłane.

6. Oryginał zaświadczenia celnego złożonego w zamian zastępczego zaświadczenia celnego urząd celny dołącza do dokumentów odprawy celnej w ciągu 15 dni od daty otrzymania tego zaświadczenia.

Przed złożeniem zaświadczeń do dokumentów odprawy celnej urząd celny obowiązany jest sprawdzić, czy zaświadczenie celne odpowiada wymaganym warunkom. W przypadku zauważonych rozbieżności między zaświadczeniem celnym ze stemplem „w zamian za zastępcze" a dokumentami odprawy celnej, dokonanej na podstawie zastępczego zaświadczenia celnego, urząd celny winien zwrócić się pisemnie do Ministerstwa Handlu Zagranicznego, Departament Finansowy i Rozliczeń, o wyjaśnienie tych rozbieżności.

Wyjaśnienie Ministerstwa Handlu Zagranicznego, podtrzytrzymując zauważone rozbieżności lub niedokładności odnośnie odprawionego towaru, może być podstawą dla urzędu celnego do wszczęcia postępowania karnego-skarbowego.

Część VII — A pkt 1a.

Książki, broszury, czasopisma, gazety — w języku polskim i językach obcych — przywożone i wywożone przez Robotniczą Spółdzielnię Wydawniczą „Prasa". Spółdzielnie Wydawnicze: „Czytelnik", „Książka i Wiedza", „Rossika", „Wolność", „Prasa Demokratyczna", oraz Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Państwowy Instytut Wydawniczy w Warszawie, Lekarski Instytut Wydawniczy, Księgarnię Techniczną Naczelnej Organizacji Technicznej „N. O. T.".

Jednocześnie uchyla się:

1. Zarządzenie z 25 maja 1949 r. N. D. IV. 4396/2/49 w sprawie przesyłania kopii pozwoleń i zaświadczeń celnych do Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

2. Zarządzenie z 20 czerwca 1949 r. N. D. IV. 5090/2/49 w sprawie przedkładania IV-ej kopii zaświadczeń celnych.

3. Zarządzenie z 20 lipca 1949 r. N. D. IV. 5899/2/49 o uzupełnieniu cz. VII A pkt 1a okólnika z dnia 25 kwietnia 1949 r.

4. Zarządzenie z 1 sierpnia 1949 r. N. D. XII. 5994/1/49 w sprawie uzupełnienia wykazu instytucji uprawnionych do wystawiania zaświadczeń celnych.

5. Zarządzenie z 27 października 1949 r. N. D. XII. 109/1/49 o przejęciu uprawnień Centrali Mięsnej do wystawiania zaświadczeń celnych przez Centralny Zarząd Przemysłu Mięsnego w Warszawie.

6. Zarządzenie z 21 listopada 1949 r. N. D. XII. 1158/1/49 w sprawie zaświadczeń celnych.

7. Zarządzenie z 4 stycznia 1950 r. N. D. XII. 45/1/50 w sprawie zaprzestania przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego przesyłania do urzędów celnych zestawień wydanych pozwoleń ramowych.

Dyrektor Departamentu Z. Czyżewski

Załącznik do okólnika z dnia 24 stycznia 1950 r.

W Y K A Z

central handlu zagranicznego uprawnionych do wystawiania zaświadczeń celnych przywozowych i wywozowych.

1. „Polimex" Polskie Towarzystwo Eksportowo-Importowe Maszyn i Narzędzi Sp. z o. o.
2. „Varimex" Polskie Towarzystwo Handlu Zagranicznego Sp. z o. o.
3. „Elektrim" Polskie Towarzystwo Handlu Zagranicznego dla Elektrotechniki Sp. z o. o.
4. „Ciech" Centrala Importowo - Eksportowa Chemikalii i Aparatury Chemicznej Sp. z o. o.
5. „Dalspo" Państwowo-Spółdzielcze Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego.
6. „Paged" Polska Agencja Drzewna, Biuro Handlu Zagranicznego.
7. Centrala Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego, Biuro Eksportowe.
8. Centrala Tekstylna Biuro Eksportowe „Cetebe".
9. Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego, Biuro Handlu Zagranicznego.
10. Centrala Handlowa Przemysłu Cukrowniczego, Biuro Eksportowe.
11. Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego, Biuro Eksportowe.
12. Centralny Zarząd Przemysłu Mięsnego, Biuro Handlu Zagranicznego.
13. Centrala Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich, Biuro Eksportowe.
14. Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Węglowego, Biuro Importowe.
15. Centrala Skór Surowych, Biuro Handlu Zagranicznego.
16. Centrala Zaopatrzenia Hutniczego, Biuro Importowe.
17. Centrala Złomu, Biuro Importowe.
18. Centrala Produktów Naftowych, Biuro Handlu Zagranicznego.
19. Centrala Handlowa Żelaza i Stali, Biuro Handlu Zagranicznego.
20. Centrala Zaopatrzenia Przemysłu Włókienniczego „Textilimport".
21. Centrala Rybna. Centrala Spółdzielczo-Państwowa, Biuro Handlu Zagranicznego.
22. Polskie Zakłady Zbożowe, Biuro Handlu Zagranicznego.
23. Zjednoczenie Fabryk Cementu R. P., Biuro Eksportowe.
24. Zjednoczone Zakłady Metali Nieżelaznych, Biuro Handlu Zagranicznego.
25. Polskie Towarzystwo Maszyn Biurowych.
26. „Papexport" — Biuro Eksportowe Centrali Handlowej Przemysłu Papierniczego.
27. „Motozbyt" — Biuro Handlu Zagranicznego.
28. „Metalexport" Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.
29. „Minex" Centrala Eksportowa Wytworów Przemysłu Mineralnego.
30. Państwowe Zakłady Hodowli Roślin w Warszawie.
31. „Hortus" Eksport-Import Nasion w Warszawie.
32. Polski Monopol Tytoniowy.

29

OKÓLNIK

z dnia 30 stycznia 1950 r.

w sprawie terminu założenia ksiąg podatkowych Nr 1 na rok 1950. Nr D. XI. 1946/1/50.

Do
izb i urzędów skarbowych.

W związku z istotnymi trudnościami technicznymi w wykonaniu i rozprowadzeniu nakładu ksiąg podatkowych Nr 1 (wzór Nr 1) Pod. — Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1949 Nr 42, poz. 287) oraz nawiązując do okólnika z 31 grudnia 1949 r. w sprawie nowych przepisów o księgach handlowych i podatkowych (Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1950 Nr 1, poz. 7) — Ministerstwo Skarbu nadaje nowe, następujące brzmienie przepisowi cz. II ust. 1 powołanego okólnika:

„1. Nie należy kwestionować prowadzonych w r. 1950 ksiąg podatkowych Nr 1 (ksiąg towarów), jeżeli powodem uznania tych ksiąg za nieprawidłowe miało by być jedynie opóźnienie o 8 tygodni w założeniu i w bieżącym prowadzeniu tych ksiąg tj. założenie i bieżące prowadzenie tych ksiąg dopiero w dniu 25 lutego 1950 r., pod warunkiem, iż również w ciągu okresu od dnia 1 stycznia 1950 r. do dnia 25 lutego 1950 r. zainteresowani podatnicy posiadać będą rzetelne i odpowiednio uporządkowane bieżące dowody do księgowania, a podatnicy, obowiązani do prowadzenia kontroli ilościowej przychodu towarów obok ksiąg podatkowych Nr 1 — uporządkowali i doprowadzili tą kontrolę do rzeczywistego, bieżącego stanu — nie później niż w dniu 15 stycznia 1950 roku".

Odpowiednio należy stosować przepis cz. II ust. 2 powołanego okólnika.

Podsekretarz Stanu Prof. Dr L. Kurowski

30

OKÓLNIK

z dnia 9 lutego 1950 r.

w sprawie ryczałtowych opłat za doręczenie przekazów czekowych na zaopatrzenia inwalidzkie. Nr D. VI. 1509/3/50.

Opłata ryczałtowa za doręczenie przekazów czekowych P. K. O. na zaopatrzenia inwalidzkie została ustalona w porozumieniu z Ministerstwem Poczt i Telegrafów na zł 15.— od każdego przekazu, poczynając od 1 stycznia 1950 r.

Tryb przekazywania przez izby skarbowe, powołane do wypłaty zaopatrzeń, wyżej wzmiankowanych zryczałtowanych opłat od przekazów czekowych P. K. O., ustalony okólnikiem Ministerstwa Skarbu z 22 października 1948 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 92, poz. 408 z r. 1948), pozostaje nadal w mocy.

p. o. Wicedyrektora Departamentu W. Drabarek

31

OKÓLNIK

z dnia 11 lutego 1950 r.

w sprawie wysyłania korespondencji za zwrotnym poświadczeniem odbioru. Nr D. II. 2784/1/50.

W związku ze zdarzającymi się wypadkami odmowy ze strony organów pocztowych przyjmowania i doręczania przesyłek listowych, wysyłanych za zwrotnym poświadczeniem odbioru, nieodpowiadających wzorom i formatom ustalonym odnośnymi przepisami pocztowymi, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że stanowisko organów pocztowych było w wielu wypadkach w tym względzie słuszne.

Zgodnie z przepisami § 178 ordynacji pocztowej (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 392 z 1931 r.), władze i urzędy wysyłające powinny umieszczać na stronie adresowej przesyłek napis: „Zwrotne poświadczenie odbioru".

Władze i urzędy mogą dołączać do wysyłanych przesyłek blankiety poświadczeń własnego nakładu, sporządzone one jednak być muszą ze sztywnego papieru (kartonu lub półkartonu), w formacie A-6, według wzoru ustalonego przepisami pocztowymi. Co do treści zamieszczonej w poświadczeniach, organa pocztowe na ogół zastrzeżeń podnosić nie będą.

Poświadczenia odbioru powinny być trwale przymocowywane do przesyłek listowych tak, aby nie odpadały w czasie przewozu pocztą i zawierać w treści adres nadawcy i odbiorcy przesyłki.

Dyrektor Departamentu H. Birencwajg

32

OKÓLNIK

z dnia 14 lutego 1950 r.

w sprawie zwolnienia od podatku od nabycia praw majątkowych z przekazania majątku spółdzielni zbytu zwierząt na rzecz Centrali Mięsnej i C. Z. P. M. Nr D. XI. 1339/4/50.

W związku z Uchwałą Centralnego Związku Spółdzielczego z 14 maja 1949 r. w sprawie rozwiązania spółdzielni zbytu zwierząt (Monitor Spółdzielczy z 10. VI. 1949 r. Nr A-11, poz. 75) Ministerstwo Skarbu zarządza na podstawie art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych, umorzenie podatku od nabycia praw majątkowych, przypadającego z tytułu przekazywania majątku nieruchomego i ruchomego likwidowanych spółdzielni zbytu zwierząt na rzecz Centrali Mięsnej i Centralnego Zarządu Przemysłu Mięsnego.

Za Ministra Skarbu
Podsekretarz Stanu Prof. Dr L. Kurowski

33

OKÓLNIK

z dnia 15 lutego 1950 r.

w sprawie zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego świadczeń i dochodów Państwowych Ośrodków Maszynowych za rok 1949. Nr D. X. 3524/2/49.

W związku z wniesionymi do Ministerstwa Skarbu pismami Zarządu Centralnego Państwowego Przedsiębiorstwa Technicznej Obsługi Rolnictwa z 13 kwietnia 1949 r. i Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z 22 czerwca 1949 r., zawiadamiającymi o otrzymaniu na podstawie zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z 11 marca 1949 r. (Monitor Polski Nr A-30, poz. 450) przez Państwowe Ośrodki Maszynowe formy prawnej i rozpoczęcia przez nie działalności z dniem 15 marca 1949 r. i wnoszącymi jednocześnie o zwolnienie tych ośrodków maszynowych od obowiązku opłacania podatków obrotowego i dochodowego, Ministerstwo Skarbu na podstawie postanowień art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych z 16. V. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) umarza wszelkie należności Skarbu Państwa z tytułu podatku obrotowego i dochodowego za rok 1949, przypadające od świadczeń i dochodów Państwowych Ośrodków Maszynowych.

Za Ministra Skarbu
p. o. Podsekretarz Stanu Prof. Dr W. Trąmpczyński

34

OKÓLNIK

z dnia 20 lutego 1950 r.

w sprawie właściwości organów zarządu nieruchomości państwowych dla opiniowania wniosków składanych do Pełnomocnika Rządu do spraw nabywania i najmowania nieruchomości. Nr D. II. 3578/2/50.

Nawiązując do okólnika z 31 grudnia 1949 r. w sprawie zaopatrywania wniosków o nabywanie i najmowanie nieruchomości dla instytucji państwowych na terenie m. st. Warszawy i pow. warszawskiego w opinię właściwego organu zarządu nieruchomości państwowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 1, poz. 4) Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i stosowania przez władze i urzędy oraz instytucje państwowe podległe lub nadzorowane przez Ministerstwo na terenie m. st. Warszawy i powiatu warszawskiego poniższe wyjaśnienia Ministerstwa Administracji Publicznej z 21 stycznia 1950 r. Nr ON. 731-1-50 w sprawie właściwości organów zarządu nieruchomości państwowych.

Dyrektor Departamentu H. Birencwajg

Odpis

Warszawa, dnia 21 stycznia 1950 r.

MINISTERSTWO
ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Nr ON. 731-1-50.
Nabywanie i najmowanie nieruchomości dla instytucji państwowych.

Ministerstwo Skarbu
w miejscu

W związku z uchwałą Rady Ministrów z 21 czerwca 1949 r. w sprawie nabywania i najmowania nieruchomości dla instytucji państwowych oraz uchwałą Komisji do rozdziału mieszkań dla pracowników urzędów i instytucji państwowych przy Prezydium Rady Ministrów z 15 grudnia 1949 r. Ministerstwo Administracji Publicznej zawiadamia, że właściwym organem zarządu nieruchomości państwowych dla opiniowania wniosków składanych do Pełnomocnika Rządu do spraw nabywania i najmowania nieruchomości, jest:

a) na obszarze m. st. Warszawy — Wydział Zarządu Nieruchomości Państwowych w Departamencie Ogólnym Ministerstwa Administracji Publicznej;

b) na obszarze powiatu warszawskiego — Oddział Zarządu Nieruchomości Państwowych w Wydziale Ogólnym Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego w Pruszkowie.

Właściwe organy zarządu nieruchomości państwowych opiniują wnioski składane do Pełnomocnika Rządu do spraw nabywania i najmowania nieruchomości w tych przypadkach, gdy nieruchomość ma być nabyta lub najęta na potrzeby urzędów i instytucji państwowych wymienionych w grupie A budżetu państwowego.

Opinia właściwego organu zarządu nieruchomości państwowych powinna ustalać:

1) że w danej miejscowości nie ma odpowiedniej nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa lub pozostającej pod zarządem państwowym, która mogłaby być wykorzystana na potrzeby danej władzy, urzędu, instytucji lub przedsiębiorstwa państwowego;

2) że proponowany w projekcie umowy czynsz najmu, względnie cena nabycia nieruchomości, jest odpowiednia;
zaś w przypadku, gdy projekt umowy najmu przewiduje wykonanie remontu z funduszów państwowych, nadto wypowiedzenie się co do należytego zabezpieczenia nakładów w umowie.

W tym celu do projektu umowy najmu nieruchomości lub jej części powinien być dołączony plan nieruchomości względnie lokalu, z opisem technicznym i opisem stanu oraz podaniem ilości m^2 najmowanej powierzchni, a w razie zamierzonego remontu z funduszów państwowych także wymienianie robót z podaniem ich przybliżonych kosztów. Do projektu umowy o nabycie nieruchomości powinien być dołączony plan nieruchomości oraz ocena wartości nieruchomości.

Dyrektor Departamentu (—) H. Urbanowicz

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacji urzędowych.

Unieważnia się zagubione legitymacje urzędowe:

Nr 176, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Pisarenko Anatola.

Nr 12055, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Markowskiego Tadeusza.

Nr 11658, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Wilka Stanisława.

Nr 16456, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Gdulina Kazimiera.

Nr 408, wydaną przez Izbę Skarbową we Wrocławiu dla ob. Kucza Janina.

Nr 721, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Więckowskiego Stanisława.

Nr 2413, wydaną przez Izbę Skarbową w Poznaniu dla ob. Zawadzkiej Janiny.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi rocznie zł 2000; półrocznie — zł 1100; kwartalnie — zł 600.
Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Skarbu w P. K. O. w Warszawie Nr 1-4428.
Należność za ogłoszenia o zagubionych lub skradzionych legitymacjach urzędowych wynosi zł 400 (ryczałt).
Inne ogłoszenia — zł 90 za 1 mm szerokości jednej szpalty.
Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 30

ODBIORCA:

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 12033. B-101950. 9000, 22. II. — 24. II. 50.